

това време, когато Ами Буе, който е пропжтувалъ почти цѣла Европейска Турция, забелязва, че въ нея нѣмало никакви санитарни власти, болници и аптеки, и че дори самия султанъ нѣмалъ лѣкаръ, въ Сливенъ е имало още преди това време нѣмалъ лѣкаръ, въ Сливенъ е имало още преди това време нѣмалъ лѣкаръ и аптека. Първата образцова аптека тукъ е била открита кжде 1820 г., когато мѣстния „спицеринъ“ *Маврудия Кутевъ Балсамаджиятъ* взелъ за свой съдружникъ нѣкой си аптекаръ Francesco, родомъ отъ Пиемонтъ (Италия) до тогава заведението на Маврудия Кутевъ е било просто една „ахтарница“ или „балсамаджийница“. (Въ 1830 г. Маврудия Кутевъ се преселилъ заедно съ по-голѣмата частъ отъ съгражданитѣ си въ Дудещъ, до Букурещъ, гдето и станалъ кметъ на отдѣленитѣ отъ Плоещъ стотина фамилии Сливенци. Братъ му е билъ честенъ учителъ на болярскитѣ деца въ Букурещъ. Какво е станало следъ това съ Francesco — не се знае.

Служещъ въ аптеката на Маврудия е билъ и известния по-късно шуменски богаташъ *Маринъ Бенли*. ср. уч. пр. г. VIII, кн. III., стр. 259. Аптеката не е била открита въ 1830 г., а много по-рано, защото въ 1830 г. Маврудия Кутевъ (Киприаниди) се е преселилъ въ Влашко.

Първи запомненъ лѣкаръ въ Сливенъ, съ европейско медицинско образование, но съ неизвестно име, билъ нѣкой си френеъ или полякъ на военна служба у Наполеоновата войска презъ 1812 г. въ похода ѝ срещу Русия. Това можахъ да схвана поне отъ преданието, че ужъ тоя „хикименъ“ билъ, частенъ лѣкаръ“ на самия Наполеонъ и дошелъ въ Сливенъ отъ Русия. Ползвалъ се въ града съ голѣмо име, но не е известно до кога е стоялъ тукъ и дали изселването на Сливенци въ 1830 г. го е завлѣкло нѣгде другаде. Казва се само, че той билъ принуденъ да забегне въ Турция, не известно по-какви съображения, или поради какви простѣпци

Другъ лѣкаръ е билъ по произходъ нѣмецъ, родомъ отъ Кариатия, практикуващъ въ Турция още отъ 1810 г. като емигрантъ.

Кога е дошелъ въ Сливенъ — не е известно, но знае се че го е напустналъ въ 1836 г. Минавалъ е за частенъ лѣкаръ на мѣстния аенинъ и лѣкувалъ останалитѣ. Ще е за богатѣлъ доста, защото нѣкои сж се опитали да го обератъ. На излизане отъ града билъ съпроводжанъ отъ 12 души войници и заминалъ за Стара-Загора (ср. Rouè ctt., III, 543) До гдето билъ въ Сливенъ живѣлъ въ Х. Костовата кжца. При него е слугувалъ, като лаборантъ, единъ младъ Сливенецъ, който съумѣлъ да изучи много нѣщо отъ опитния лѣкаръ и следъ заминаването му, безъ да е било нужно да се легитимира, въ Х. Костовата кжца, като медицински факултетъ, той се обявилъ за лѣкаръ и умира следъ освобождението познатъ на мало и голѣмо подъ името *Докторъ Марко*.